

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/91/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711216043
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2012:6711216043.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa Tessile ditta a.s., IČ: 278 22 117, so sídlom Praha, Ve Studeném 117/5a, 147 00, Česká republika, zastúpený ACCEPTUM, s.r.o., IČO: 36 863 459, so sídlom Vrútocká 12, 821 04 Bratislava, proti odporcovi B. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom R. X, XXX XX R., štátny občan SR, zastúpený ustanovenou opatrovníčkou E. R., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen o zaplatenie 38,47 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 38,47 € spolu s úrokom z omeškania ročne vo výške zodpovedajúcej výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou zvýšenou o 7 percentuálnych bodov s tým, že v každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka, je výška úroku z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka, zo sumy 38,47 € od 21.9.2009 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 64,52 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh v sume 16,50 € a z trov právneho zastúpenia v sume 48,02 €, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi navrhovateľa ACCEPTUM, s.r.o., IČO: 36 863 459, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojim návrhom zo dňa 9.3.2011, doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.11.2011, žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 38,47 € spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,25% zo sumy 38,47 € od 21.9.2009 do zaplatenia a trovy konania vo výške 16,50 € za zaplatený súdny poplatok a sumu 48,02 € z titulu trov právneho zastúpenia. Tento návrh zdôvodnil navrhovateľ tým, že svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.5.2010, uzavretej medzi navrhovateľom ako postupníkom a Dopravným podnikom hl.m.Prahy a.s. ako postupcom, s tým, že postúpenie pohľadávky bolo odporcovi postupcom oznámené listom. Postupca je prevádzkovateľ verejnej hromadnej prepravy osôb. Odporca dňa 20.9.2009 cestoval linkou A, čím uzavrel s postupcom zmluvu o preprave osôb. Nakoľko postupca a odporca sú rôznej štátnej príslušnosti, má uzavretá zmluva vzťah k právu rôznych štátov, pričom rozhodným právom vo veci je podľa článku 4 ods.1 Rímskej zmluvy právo v Českej republiky, keďže v danom prípade sa jednalo o zmluvu o preprave uzavretú na území ČR, plnenie zo strany postupcu, teda prepravcu sa uskutočnilo výhradne na území ČR, z čoho navrhovateľ odvodzuje, že najužšiu väzbu má právny vzťah na právo v Českej republiky. Odporca porušil svoje povinnosti cestujúceho vyplývajúce zo zákona a prepravného poriadku, keď neuhradil stanovené cestovné. O tejto skutočnosti bol na mieste spísaný zápis o vykonanej prepravnej kontrole č.9120002 a odporcovi tak vznikla povinnosť zaplatiť postupcovi v súlade so zákonom o dráhach, prepravným poriadkom a prepravnými podmienkami postupcu čiastku

38,47 € (968 Kč v prepočte prevodným kurzom 25,165 CZK= 1 €, podľa kurzu ČNB zo dňa 21.09.2009), ktorá sa v súlade s právnymi predpismi a prepravnými podmienkami skladá z položiek cestovné a prirážka. Navrhovateľ sa pokúšal o riešenie sporu zmiernom, a vyzval odporcu aby uhradil dlžné cestovné s prirážkou, pričom oboznámil odporcu o postúpení pohľadávky listom, avšak odporca ani na základe listu Oznámenie o postúpení pohľadávky neuhradil dlžnú sumu, a to ani len čiastočne. Po právnej stránke navrhovateľ zdôvodnil návrh poukazom na príslušné ustanovenia českého občianskeho zákoníka, o dráhach a vyhlášky o prepravnom poriadku a zároveň navrhovateľovi uviedol, že mu vzniklo právo požadovať aj úrok z omeškania v zákonnej výške, v súlade s § 517 českého občianskeho zákoníka a nariadenia vlády č.163/2005 Sb.

Na návrh vydal súd dňa 14.12.2011 platobný rozkaz sp.zn.32Ro/5/2011-14, ktorý však musel v zmysle ustanovenia § 173 ods.2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „ O.s.p.“) uznesením č.k. 32Ro/5/2011-38 zo dňa 6.8.2012 v plnom rozsahu zrušiť, pretože sa ho odporcovi nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

Podľa § 29 ods.2 O.s.p., pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou, alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Podľa § 29 ods.6 O.s.p. za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 500 € (ďalej len „ drobné spory“).

Uznesením č.k. 10C/91/2012 zo dňa 15.10.2012 ustanovil súd odporcovi opatrovníčku E. R., súdnu tajomníčku Okresného súdu Zvolen podľa § 29 ods.2 a 6 O.s.p., nakoľko zo správy Obvodného oddelenia PZ Krupina súd zistil, že odporca na adrese uvedenej v podanom návrhu nebýva, pretože rodinný dom č.4 v obci Senohrad je zbúraný. Ďalej bolo oznámené, že odporca by sa mohol zdržiavať u svojej matky v obci Očová na tam uvedenej adrese, avšak zo správy Obvodného oddelenia PZ Zvolen súd zistil, že na tejto adrese v Očovej býva L. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorá uviedla, že odporcu nepozná, pričom šetrenie bolo vykonané aj v okolitých domoch s negatívnym výsledkom. Zo správy obce Senohrad súd zistil, že odporca je síce prihlásený k trvalému pobytu v ich obci, avšak tento sa už viac ako 15 rokov tam nezdržiava. Keďže konkrétne miesto pobytu odporcu sa súdu nepodarilo zistiť, ani sa nepodarilo zistiť žiadneho z rodinných príslušníkov, ktorí by sa mohli stať jeho opatrovníkom v tomto konaní, súd ustanovil za opatrovníka zamestnanca súdu.

Súd nariadil pojednávanie v predmetnej veci na deň 14.11.2012 s tým, že právny zástupca navrhovateľa ako i ustanovená opatrovníčka odporcu mali doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Ustanovená opatrovníčka odporcu ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní podaním zo dňa 17.10.2012 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, pričom žiadala, aby súd rozhodol vec v zmysle platných právnych predpisov s tým, že k predmetu veci sa vyjadriť nevie.

Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil svoju neúčast' ako i neúčast' samotného navrhovateľa podaním zo dňa 23.10.2012, doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.10.2012, v ktorom ich neúčast' ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a minimalizácie trov, pričom požiadali, aby súd rozhodol vo veci samej v ich neprítomnosti na základe listinných dôkazov priložených k návrhu. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods.2 O.s.p., vec prejednal a rozhodol.

Súd na predmetnom pojednávaní vykonal listinné dôkazy, ktoré spolu s návrhom, resp. v priebehu konania doložil do spisu vo fotokópii navrhovateľ a to: zmluvu o postúpení pohľadávok z čl. 3-5 vrátane prílohy č.1, zápis o prevedenej prepravnej kontrole z čl.2, zmluvné prepravné podmienky PID (Pražská

integrovaná doprava) platné od 14.12.2008 vrátane dodatku č.1 s platnosťou od 1.9.2009 z čl.50-61 a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Dopravným podnikom hl.m.Prahy a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom súd okrem iného zistil, že touto zmluvou postupca postúpil postupníkovi pohľadávky špecifikované v článku III tejto zmluvy vrátane príslušenstva a ďalších práv s nimi spojenými, pričom postupník tieto pohľadávky prijal. V článku III tejto zmluvy postupca prehlásil, že je veriteľom pohľadávok z prepravy v jeho prostriedkoch plynúcich z nezaplateného cestovného a z prirážky k nemu s tým, že pohľadávky, ktorých postúpenie je predmetom tejto zmluvy sú špecifikované v jej prílohe. Podľa zmluvy k prevodu pohľadávok z majetku postupcu do majetku postupníka dôjde nadobudnutím účinnosti tejto zmluvy a týmto okamihom sa postupník v celom rozsahu stáva veriteľom pohľadávok vo vzťahu k dlžníkovi namiesto postupcu. Zmluva bola uzavretá dňa 19.5.2010 s tým, že zmluva nadobúda platnosť a účinnosť 19.5.2010.

V pripojenej prílohe č.1- zoznam prípadov postúpených dňa 19.5.2010 podľa zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.5.2010 je okrem iných uvedený pod č.priestupku 9120002 odporca s tým, že pri ňom je zaznamenaná čiastka 968 Kč.

Z dokladu „ Zápis o provedené přepravní kontrole“ č.00310904 súd zistil, že je tu uvedené č. 9120002, údaje o čase a mieste prepravnej kontroly 20.9.2009, linka A , cestovné 18 Kč, prirážka 950 Kč. Údaje cestujúceho sa zhodujú s údajmi odporcu s tým, že tieto údaje mali byť zisťované z občianskeho preukazu. Tiež je tu poznačené, že táto osoba sa na výzvu nepreukázala cestovným dokladom a táto osoba nezaplatila uloženú prirážku na mieste a je povinná v súlade s tam citovanými právnymi predpismi zaplatiť prirážku a cestovné v stanovenej výške.

Z dokladu Smluvní přepravní podmínky Pražské integrované dopravy, platného od 14.12.2008, v znení dodatku č.1 s platnosťou od 1.9.2009, súd zistil, že v článku 8 Přepravní kontrola v bode 4 je uvedené, že cestujúci, ktorý sa nemôže preukázať platným cestovným dokladom, zaplatí cestovné a prirážku 950 Kč; pri zaplatení na mieste alebo v doplatkovej pokladni Dopravního podniku hl.m.Prahy a.s., poprípade v doplatkovej pokladni subjektu, ktorý na základe poverenia vykonal prepravnú kontrolu (ďalej len doplatková pokladňa) najskôr nasledujúci pracovný deň od 12.30, najneskôr 15. kalendárny deň odo dňa uloženia prirážky, sa prirážka znižuje na 700 Kč.

Podľa Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky- Rímska zmluva článok 4- rozhodné právo pri absencii voľby v ods.1 je uvedené, že v rozsahu, v ktorom nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3, zmluva sa spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu. Ak je však časť zmluvy oddeliteľná od jej zostatku a táto časť má užšiu väzbu s iným štátom, možno ju výnimočne posudzovať podľa právneho poriadku tohto iného štátu.

Podľa § 760 Občianskeho zákoníku (ďalej len „ OZ“), zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 3 ods.3 vyhlášky Ministerstva dopravy a spojov v ČR č.175/2000Sb. o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu (ďalej len „ prepravný poriadok“), prepravná zmluva je tiež uzavretá ak umožní dopravca cestujúcemu nastúpenie do vozidla bez cestovného lístka a cestovné cestujúci zaplatí bezodkladne po nástupe do vozidla.

Podľa § 7 ods.6 prepravného poriadku, ak si cestujúci nezakúpil cestovný lístok podľa odseku 3 alebo odseku 5 a je prepravovaný bez platného cestovného lístka, považuje sa za cestujúceho, ktorý sa z príčin na svojej strane nepreukázal platným cestovným dokladom.

Podľa § 37 ods.4 písm.d) zákona č. 266/1994 Sb. o dráhach, sprievodca dráhového vozidla, osoba, ktorá riadi dráhové vozidlo, alebo iná osoba vo verejnej dráhovej osobnej doprave poverená dopravcom a vybavená kontrolným odznakom alebo preukazom dopravcu (ďalej len „ poverená osoba „) je oprávnená dávať cestujúcim pokyny a príkazy k zaisteniu ich bezpečnosti, bezpečnosti ostatných cestujúcich a bezpečnosti a plynulosti dopravy. Poverená osoba je oprávnená uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukázal platným cestovným dokladom, zaplatenie cestovného a prirážky k cestovnému alebo vyžadovať od cestujúceho osobné údaje potrebné k vymáhaniu cestovného a prirážky k cestovnému,

pokiaľ cestujúci nezaplatí na mieste; osobnými údajmi potrebnými k vymáhaniu cestovného a prirážky k cestovnému sa rozumie meno, priezvisko a dátum a miesto narodenia a adresa pre doručovanie.

Podľa § 37 ods.6 zákona o dráhach, výšku prirážky stanoví dopravca v prepravných podmienkach. Výška prirážky nesmie presiahnuť čiastku 1.000 Kč. Prirážka za porušenie podmienok stanovených prepravným poriadkom predstavuje najviac 1.000 Kč.

Podľa § 517 ods.1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods.2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č.142/1994 Sb. v znení účinnom do 30.06.2010, ktorým sa stanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa Občianskeho zákoníka, výška úrokov z omeškania zodpovedá ročnej výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou zvýšenej o 7 percentuálnych bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka, je výška úroku z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou a platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka.

Podľa prechodných ustanovení k nariadeniu vlády č.33/2010 Sb., ktorým sa menilo nariadenie vlády č. 142/1994 Sb. platí, že výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa riadi doterajšími právnymi predpismi s tým, že nariadenie vlády ČR č.33/2010 Sb. nadobudlo účinnosť od 1.7.2010.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný, a to z nasledovných dôvodov.

Pokiaľ ide o otázku rozhodného práva, súd zaň považoval právo Českej republiky, a podľa neho tento právny vzťah posudzoval.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporca cestoval dňa 20.9.2009 na linke A Dopravného podniku hl.m.Prahy a. s. a na výzvu poverenej osoby sa nepreukázal platným cestovným dokladom. Na základe uvedeného vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť právnenmu predchodcovi navrhovateľa cestovné v sume 18 Kč ako i prirážku k cestovnému vo výške 950 Kč. Nakoľko odporca nepreukázal, že by navrhovateľovi dlžnú čiastku uhradil, súd návrhu navrhovateľa v časti istiny vyhovel v celom rozsahu, keď prepočet peňažnej sumy z korún českých na euro bol vykonaný v súlade s aktuálnym prevodným kurzom v rozhodnom čase. Odporca sa nezaplatením cestovného a prirážky k cestovnému v deň vykonania prepravnej kontroly dostal do omeškania s úhradou dlhu, pričom toto omeškanie trvá, a preto navrhovateľovi vznikol nárok aj na úrok z omeškania od nasledujúceho dňa s tým, že pokiaľ ide o výšku uplatneného úroku omeškania, tu súd priznal navrhovateľovi úrok len v zákonnej výške v zmysle vyššie citovaných právnych predpisov, nakoľko z údajov dostupných súdu mu bola známa výška repo sadzby Českej národnej banky od 11.5.2009 do 6.8.2009 1,5%, od 7.8.2009 do 16.12.2009 1,25%, od 17.12.2009 do 6.5.2010 1 %, od 7.5.2010 do 28.6.2012 0,75 %, od 29.6.2012 do 30.9.2012 0,5%, od 1.10.2012 do 1.11.2012 0,25% a od 2.11.2012 0,05%. Teda pokiaľ si navrhovateľ uplatňoval úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne zo žalovanej sumy od 21.9.2009 do zaplatenia, v tejto výške by mal nárok na zaplatenie úroku z omeškania len po určitú a nie po celú dobu omeškania dlžníka, s tým, že z vyššie uvedenej výšky jednotlivých repo sadzieb je zrejmé, že táto má klesajúcu tendenciu, a teda navrhovateľ má nárok na úrok z omeškania len v uvedenej zákonnej výške, preto súd v prevyšujúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa názoru súdu neúspech navrhovateľa bol len v pomerne nepatrnej časti, konkrétne časti úroku z omeškania, a preto súd priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania. Navrhovateľovi vznikli trovy konania zaplatením súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 € formou kolkových známok zaplatených na prvopise žaloby a trov právneho zastúpenia vo výške 48,02 €. Pri určení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z tarifnej hodnoty úkonu vo výške 38,47 € pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri tejto sume základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje 16,60 € podľa § 10 ods.1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa predstavujú za 2 úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 14 ods.1 písm.a) vyhlášky vo výške 16,60 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,41 €,

2. návrh zo dňa 9.3.2011 podľa § 14 ods.1 písm.b) vyhlášky vo výške 16,60 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,41 €.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)